

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

16 päivänä kesäkuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Maatalous — Sokeri — Tuotantomaksut — Oikeus palautukseen — Varastoitu viemättä oleva sokeri — Perusteeton etu — Elinkeinovapaus — Laskentamenetelmä

Asiassa C-96/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka tribunal de grande instance de Nanterre (Nanterren alioikeus, Ranska) on esittänyt 22.1.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 26.2.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Saint Louis Sucre, aiemmin Saint Louis Sucre SA,

vastaan

Directeur général des douanes et droits indirects,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Bay Larsen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan ja M. Vilaras,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.11.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Saint Louis Sucre, edustajinaan S. Le Roy, avocat, sekä H.-J. Prieß ja C. Pitschas, Rechtsanwälte,
- Ranskan hallitus, asiamiehinaan D. Colas, A. Daly, J. Bousin ja C. Candat,
- Belgian hallitus, asiamiehinaan M. Jacobs ja J.-C. Halleux, avustajinaan B. De Moor ja M. Keup, avocats,
- Euroopan komissio, asiamiehinaan B. Schima, P. Ondrůšek ja A. Lewis,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.1.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 (EYVL 2001, L 178, s. 1) 15 artiklan 2 ja 8 kohdan tulkintaa ja sokerialan tuotantomaksuumäärien vahvistamisesta markkinointivuodeksi 2005/2006 19.2.2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 164/2007 (EUVL 2007, L 51, s. 17) pätevyyttä ensin mainitun säädöksen kannalta.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain Saint Louis Sucre, aiemmin Saint Louis Sucre SA, ja directeur général des douanes et droits indirects (tulleistä ja välittömistä veroista vastaava pääjohtaja) ja joka koskee markkinointivuodelta 2005/2006 maksettujen tuotantomaksujen määrää sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn rahoituksen yhteydessä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Asetuksen N:o 1260/2001 johdanto-osan 9–13 ja 15 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:
 - ”(9) Syyt, joiden vuoksi yhteisö on tähän saakka ylläpitänyt sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappialalla tuotantokiintiöjärjestelmää, ovat edelleen perusteltuja. Järjestelmää on kuitenkin muutettu tuotannon viimeaikaisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja tarvittavien välineiden antamiseksi [Euroopan] yhteisölle, jotta varmistettaisiin oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti se, että tuottajat itse vastaavat kokonaisuudessaan yhteisön tuotannon ja sen kulutuksen välisestä suhteesta johtuvien ylijäämien myyntikustannuksista. Muutoksia on tehty myös [Uruguayin kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston] päätöksellä 94/800/EY [(EYVL 1994, L 336, s. 1)] hyväksytyjen Uruguayin kierroksen monenvälisten kaupallisten neuvottelujen tuloksena syntyneistä sopimuksista, jäljempänä ’GATT-sopimukset’, johtuvien velvoitteiden noudattamiseksi.
 - (10) – – Kiintiöjärjestelmä on syytä säilyttää markkinointivuosina 2001/2002–2005/2006 – –.
 - (11) Sokerialan yhteinen markkinajärjestely perustuu toisaalta periaatteeseen, jonka mukaan tuottajilla on kunakin markkinointivuonna täysi taloudellinen vastuu kiintiöt ylittävien yhteisön tuotantoylijäämien kaupaksi saattamisesta aiheutuvista tappioista suhteessa sisäiseen kulutukseen, ja toisaalta kullekin yritykselle myönnettyjen tuotantokiintiöiden mukaisesti eriytettyjen hinta- ja myyntitakuiden järjestelmään. Sokerialalla tuotantokiintiöt myönnetään yritykselle määrätetyn viiteajanjakson aikana todellisen tuotannon periaatteen perusteella.
 - (12) – – Alan itserahoitusjärjestelmää ja tuotantotakuujärjestelmää on suotavaa jatkaa.
 - (13) Edelleen taataan taloudellisen vastuun periaate tuottajien osuudesta muodostuvasta, perustuotannosta perittävästä maksusta, jota sovelletaan kaikkeen A- ja B-sokerin tuotantoon, mutta joka rajoitetaan kahteen prosenttiin valkoisen sokerin interventiohinnasta, ja B-maksusta, jota peritään B-sokerin tuotannosta, mutta joka voi olla enintään 37,5 prosenttia viimeksi mainitusta hinnasta. Isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuottajat maksavat tietyin edellytyksin osuuden näistä maksuista. – –

--

(15) Kullekin sokerialan yritykselle myönnettävät tuotantokiintiöt voivat johtaa määrätyn markkinointivuoden osalta vientimäärään, joka kulutus, tuotanto, tuonti, varastot ja siirrot sekä itserahoitusjärjestelmän vastuulle ennakoitu keskimääräinen tappio huomioon ottaen on suurempi kuin [maataloudesta GATT-sopimusten yhteydessä tehdyssä] sopimuksessa vahvistettu vientimäärä. Tämän vuoksi olisi säädettävä kiintiöstä aiheutuvien takuiden mukauttamisesta kunkin markkinointivuoden osalta yhteisön antamien sitoumusten noudattamiseksi.”

4 Asetuksen N:o 1260/2001 1 artiklan 2 kohdan e–g alakohdan määritelmän mukaan ”A-sokerilla” ja ”B-sokerilla” tarkoitettiin sokerimäärää, joka oli tuotettu tietyinä markkinointivuonna kyseisen yrityksen A- tai B-kiintiön rajoissa, kun taas ”C-sokerilla” tarkoitettiin sokerimäärää, joka oli tuotettu tietyinä markkinointivuonna ja joka joko oli suurempi kuin kyseisen yrityksen A- ja B-kiintiöiden yhteismäärä tai oli tuotettu yrityksessä, jolla ei ollut kiintiötä.

5 Asetuksen N:o 1260/2001 2 luku, jonka otsikko oli ”Kiintiöjärjestelmä”, sisälsi asetuksen 10–21 artiklan. Asetuksen 10 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen 2 lukua sovelletaan markkinointivuosiin 2001/2002–2005/2006.

2. A- ja B-sokerin – – perustuotantomäärät ovat 11 artiklan 2 kohdassa vahvistetut määrät.

3. Yhteisön – – [Maailman kauppajärjestön] maataloussopimuksen yhteydessä antamien sitoumusten noudattamiseksi kiintiöiden mukaisesti tuotettujen sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin kaupaksi saattamiseen liittyviä takuita voidaan alentaa yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi.

4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi on ennen 1 päivää lokakuuta vahvistettava kunkin markkinointivuoden osalta kiintiöiden taattu määrä tuotanto-, tuonti-, kulutus-, varastointi-, siirto- ja vientiennusteiden perusteella sekä 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen itserahoitusjärjestelmän ennakoitu keskimääräinen tappio. Jos ennusteissa ilmenee, että vientimäärä on kyseisen markkinointivuoden osalta suurempi kuin sopimuksessa määrätty enimmäismäärä, takuunalainen määrä vähennetään erotuksesta – –”

6 Asetuksen N:o 1260/2001 11 artiklassa vahvistettiin A- ja B-tuotannon perusmäärät kunkin jäsenvaltion osalta, ja A- ja B-kiintiöt oli sitten jaettava tuottajien kesken. Asetuksen 13 artiklassa säädettiin, että C-sokeria ei saanut myydä yhteisön sisämarkkinoilla, vaan se oli joko vietävä sellaisenaan ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavan tammikuun 1. päivää tai siirrettävä saman asetuksen 14 artiklan mukaisesti.

7 Asetuksen 14 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Kukin yritys voi päättää siirtää A-kiintiötä suuremman sokerintuotannon kokonaan tai osittain seuraavan markkinointivuoden tuotantoon. Tämä päätös on peruuttamaton.

Kukin yritys voi päättää siirtää 10 artiklan 3–6 kohdan soveltamisen vuoksi A- ja B-sokerin tuotannosta C-sokerin tuotannoksi muuttuneen tuotantonsa kokonaan tai osittain seuraavan markkinointivuoden tuotantomäärään. Myös tämä päätös on peruuttamaton. – –”

8 Saman asetuksen 15 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Ennen kunkin markkinointivuoden päättymistä todetaan

a) A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin sekä A- ja B-inuliinisiirapin ennakoitava määrä, joka on tuotettu kuluvan markkinointivuoden lukuun;

- b) sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin ennakoitava määrä, joka on myyty yhteisön sisäiseen kulutukseen kuluvana markkinointivuonna;
- c) vietävä ylijäämä, joka saadaan vähentämällä b alakohdassa tarkoitettu määrä a alakohdassa tarkoitettusta määrästä;
- d) ennakoitu keskimääräinen tappio tai ennakoidut keskimääräiset tulot sokeritonnilta kuluvana markkinointivuonna toteutettavien vientisitoumusten osalta.

Keskimääräinen tappio tai keskimääräiset tulot vastaavat tukien kokonaismäärän ja maksujen kokonaismäärän erotuksen suhdetta kyseisten vientisitoumusten kokonaistonnimäärään;

- e) ennakoitu kokonaistappio tai ennakoidut kokonaistulot kertomalla c alakohdassa tarkoitettu ylijäämä d alakohdassa tarkoitettulla keskimääräisellä tappiolla tai keskimääräisillä tuloilla.

2. Rajoittamatta 10 artiklan 3–6 kohdan soveltamista ennen markkinointivuoden 2005/2006 päättymistä todetaan kumulatiivisesti markkinointivuosien 2001/2002–2005/2006 osalta

- a) vietävä ylijäämä, joka vahvistetaan toisaalta A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin lopullisen tuotannon ja toisaalta yhteisön sisäiseen kulutukseen myydyin sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin lopullisen määrän perusteella;
- b) kyseisten vientisitoumusten kokonaismäärästä johtuva keskimääräinen tappio tai keskimääräiset tulot sokeritonnilta laskettuna 1 kohdan d alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna laskusäännön mukaisesti;
- c) kokonaistappio tai kokonaistulot kertomalla a alakohdassa tarkoitettu ylijäämä b alakohdassa tarkoitettulla keskimääräisellä tappiolla tai keskimääräisillä tuloilla;
- d) perittyjen perustuotantomaksujen ja B-maksujen yhteismäärä.

Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua ennakoitua kokonaistappiota tai ennakoituja kokonaistuloja tarkistetaan c ja d alakohdassa tarkoitettujen toteamisten erotuksen perusteella.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen toteamisten tulokseksi saadaan 2 kohdan mukaisen tarkistuksen jälkeen ennakoitu kokonaistappio, se jaetaan kuluvan markkinointivuoden lukuun tuotetun A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin ennakoidulla määrällä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 18 artiklan 1 kohdan soveltamista. Tulokseksi saatu määrä on perittävä valmistajilta perustuotantomaksuina näiden A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin tuotannosta.

--

8. Jäljempänä 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti

— perittävien maksujen määrä,

--”

- 9 Kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 20.2.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 314/2002 (EYVL 2002, L 50, s. 40), sellaisena kuin se oli muutettuna 27.6.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1140/2003 (EUVL 2003, L 160, s. 33), 6 artiklan 4 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Asetuksen [N:o 1260/2001] 15 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu yhteisössä kulutettavaksi myyty määrä vahvistetaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen sokerien ja siirappien sekä isoglukoosin ja inuliinisiirapin yhteen laskettujen valkoisena sokerina ilmaistujen määrien perusteella, jotka

- a) on varastoitu markkinointivuoden alussa;
- b) on tuotettu A- ja B-kiintiöissä;
- c) on tuotu sellaisenaan;
- d) sisältyvät tuotuihin jalosteisiin.

Tästä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yhteenlasketusta määrästä vähennetään valkoisena sokerina ilmaistavat sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin määrät, jotka

- a) on viety sellaisenaan;
- b) sisältyvät vietyihin jalosteisiin;
- c) on varastoitu markkinointivuoden lopussa;
- d) ovat olleet asetuksen [N:o 1260/2001] 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantotukitodistusten kohteena.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa ja toisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen määrät saadaan Eurostatin tietokannoista, ja ne kattavat, markkinointivuotta koskevien täydellisten tietojen puuttuessa, viimeiset 12 kuukautta, joilta tietoja on saatavissa. – –

– –”

- 10 Asetus N:o 1260/2001 on kumottu ja korvattu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20.2.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 318/2006 (EUVL 2006, L 58, s. 1), joka on kumottu ja korvattu maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) (EUVL 2007, L 299, s. 1), joka puolestaan on kumottu ja korvattu maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671).
- 11 Asetuksen N:o 318/2006 johdanto-osan 19 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”Olisi otettava käyttöön tuotantomaksu, jolla rahoitetaan sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä aiheutuvia menoja.”

- 12 Kyseisen asetuksen 8 artiklan, jonka otsikko oli ”Sokerin lisäkiintiö”, 1 ja 3 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Sokeriyritys voi viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2007 hakea sokerin lisäkiintiötä jäsenvaltiolta, johon se on sijoittautunut.

--

3. Yrityksille 1 ja 2 kohdan mukaisesti myönnettyistä lisäkiintiöistä on perittävä 730 euron kertamaksu. Se peritään myönnettyä lisäkiintiötönä kohden.”

- 13 Asetuksen 16 artiklan, jonka otsikko oli ”Tuotantomaksu”, 1 ja 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”1. Sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville yrityksille myönnettyistä sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöistä peritään markkinointivuodesta 2007/2008 alkaen tuotantomaksu.

2. Tuotantomaksu on 12 euroa tonnilta kiintiösokeria ja -inuliinisiirappia. Isoglukoosin tuotantomaksu on 50 prosenttia sokeriin sovellettavasta tuotantomaksusta.”

- 14 Asetuksen N:o 318/2006 32 artiklan, jonka otsikkona oli ”Vientitukien soveltamisala”, 1 ja 2 kohdassa säädettiin mahdollisuudesta myöntää vientitukea sokerille, isoglukoosille ja inuliinisiirapille.

- 15 Kyseisen asetuksen 44 artiklassa, jonka otsikko oli ”Siirtymätoimenpiteet”, säädettiin seuraavaa:

”Toimenpiteitä voidaan toteuttaa 39 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jotta

a) siirtyminen markkinointivuoden 2005/2006 markkinatilanteesta markkinointivuoden 2006/2007 markkinatilanteeseen erityisesti alentamalla määrää, joka voidaan tuottaa kiintiön mukaisesti, ja siirtyminen asetuksessa [N:o 1260/2001] annetuista säännöistä tässä asetuksessa vahvistettuihin sääntöihin olisi helpompaa,

ja

b) varmistetaan, että yhteisö täyttää asetuksen [N:o 1260/2001] 13 artiklassa tarkoitettu[a] C-sokeria koskevat kansainväliset velvoitteensa samalla kun vältetään aiheuttamasta häiriötä yhteisön sokerimarkkinoilla.”

- 16 Sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn uudistukseen liittyvistä siirtymätoimenpiteistä ja asetusten (EY) N:o 1265/2001 ja (EY) N:o 314/2002 muuttamisesta 27.3.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 493/2006 (EUVL 2006, L 89, s. 11) johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Markkinointivuoden 2005/2006 tuotantomaksujen laskennan, vahvistamisen ja perimisen varmistamiseksi on syytä jatkaa [asetuksen N:o 314/2002] ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialan tietojen ilmoittamiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 779/96 [(EYVL 1996, L 106, s. 9)] eräiden säännösten soveltamista 30 päivän kesäkuuta 2006 jälkeenkin. Maksut lasketaan säännöllisesti ajantasaistettujen tilastotietojen perusteella. Koska maksut vahvistetaan nyt viimeisen kerran markkinointivuosien 2001/2002 ja 2005/2006 väliselle koko ajalle ilman, että niitä on aikaisempien vuosien tapaan mahdollista mukauttaa ajantasaistettujen tietojen perusteella, maksujen laskentaa ja vahvistamista olisi lykättävä 15 päivään helmikuuta 2007 maksujen luotettavuuden ja käytettyjen tilastotietojen asianmukaisuuden varmistamiseksi.”

17 Asetuksen N:o 493/2006 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Markkinointivuoden 2005/2006 maksujen vahvistamiseen ja perimiseen sovelletaan asetusta [N:o 314/2002], sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, mukaan luettuina asetuksen [N:o 1260/2001] 15 artiklan 2 kohdassa säädetyt markkinointivuosien 2001/2002–2004/2005 maksujen laskentaan liittyvät tarkistukset.”

18 Asetuksen N:o 493/2006 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Muutetaan asetukset [N:o 314/2002] seuraavasti:

--

3) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan seuraava alakohta:

’Markkinointivuoden 2005/2006 osalta ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut kertoimet vahvistetaan kuitenkin ennen 15 päivää helmikuuta 2007.’

--”

19 Tuotantomaksujen määrät on vahvistettu markkinointivuodeksi 2005/2006 asetuksella N:o 164/2007. Unionin tuomioistuimen annettua 8.5.2008 tuomion Zuckerfabrik Jülich ym. (C-5/06 ja C-23/06–C-36/06, EU:C:2008:260) komissio antoi 3.11.2009 asetuksen (EY) N:o 1193/2009 asetusten (EY) N:o 1762/2003, (EY) N:o 1775/2004, (EY) N:o 1686/2005 ja (EY) N:o 164/2007 oikaisemisesta ja sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 (EUVL 2009, L 321, s. 1). Unionin tuomioistuimen julistettua asetuksen N:o 1193/2009 pätemättömäksi 27.9.2012 antamassaan tuomiossa Zuckerfabrik Jülich ym. (C-113/10, C-147/10 ja C-234/10, EU:C:2012:591) Euroopan unionin neuvosto antoi 2.12.2013 asetuksen (EU) N:o 1360/2013 sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006, lisämaksun kertoimen laskemisen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2001/2002 ja 2004/2005 sekä sokerinvalmistajien sokerijuurikkaan myyjille tuotantomaksujen enimmäismäärän ja näiden tuotantomaksujen välisen erotuksen vuoksi maksaman määrän vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004 ja 2005/2006 (EUVL 2013, L 343, s. 2).

20 Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientitukien vahvistamiseksi markkinointivuodeksi 2006/2007 28.6.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 958/2006 (EUVL 2006, L 175, s. 49) järjestettiin tällainen tarjouskilpailu.

21 Uusi tarjouskilpailu järjestettiin sen jälkeen, kun 27.7.2007 oli annettu komission asetukset (EY) N:o 900/2007 valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientitukien vahvistamiseksi markkinointivuoden 2007/2008 loppuun saakka (EUVL 2007, L 196, s. 26).

22 Asetuksen N:o 1360/2013 3 artiklan toisen kohdan mukaan sokerialan tuotantomaksuja markkinointivuodeksi 2005/2006, sellaisina kuin niistä säädetään mainitun asetuksen liitteessä olevassa 1 kohdassa, sovelletaan 23 päivästä helmikuuta 2007 eli samasta päivästä, josta alkaen asetuksen N:o 164/2007 2 artiklan mukaan maksujen, sellaisina kuin niistä säädetään tässä viimeksi mainitussa asetuksessa, piti tulla sovellettaviksi.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 23 Saint Louis Sucre on sokerintuotantoyhtiö, joka kuului pääasiassa kyseessä olevien tosiseikkojen tapahtuma-aikaan asetuksella N:o 1260/2001 käyttöön otetun sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn piiriin ja tällä perusteella tuotantomaksujärjestelmän, joka kyseisellä asetuksella oli perustettu, piiriin.
- 24 Saint Louis Sucre katsoi joutuneensa virheellisesti maksamaan markkinointivuodelta 2005/2006 sokerin vientitukien rahoittamiseen tarkoitettuja tuotantomaksuja niistä varastoiduista sokerimääristä, jotka olivat viemättä sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn, jolla kyseisiä maksuja ja tukia säänneltiin, päättymispäivänä eli 30.6.2006, joten se teki 28.12.2008 oikaisuvaatimuksen, jossa se vaati 158 982 544 euron suuruisen määrän palauttamista.
- 25 Oikaisuvaatimuksen tultua hylätyksi tulleista ja välittömistä veroista vastaavan pääosaston (direction générale des douanes et droits indirects) 30.9.2009 tekemällä päätöksellä Saint Louis Sucre nosti 19.11.2009 tribunal de grande instance de Nanterreen (Nanterren alioikeus, Ranska) jättämällä kanteen kirjelmällä kanteen kyseisen päätöksen kumoamiseksi.
- 26 Asia poistettiin kyseisen tuomioistuimen asialuettelosta 6.9.2010 asianosaisten pyynnöstä, kunnes unionin tuomioistuin antaisi tuomion asetuksen N:o 1193/2009 pätevyyttä koskeneesta ennakkoratkaisukysymyksestä. Unionin tuomioistuimen julistettua kyseisen asetuksen pätemättömäksi 27.9.2012 antamassaan tuomiossa Zuckerfabrik Jülich ym. (C-113/10, C-147/10 ja C-234/10, EU:C:2012:591) neuvosto antoi asetuksen N:o 1360/2013. Tämän viimeksi mainitun asetuksen antamisen jälkeen asia palautettiin kyseiseen asialuetteloon.
- 27 Saint Louis Sucre väittää, että vaikka asetus N:o 1360/2013 mahdollistaa vaaditun palautuksen määrän laskemisen, jäljelle jää kysymys varastoituihin sokeriin, joka oli viemättä asetuksella N:o 1260/2001 perustetun sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn päättyessä, liittyvien maksujen palauttamisesta, koska tuotantomaksujärjestelmä lakkautettiin asetuksella N:o 318/2006. Saint Louis Sucren mukaan uudessa viimeksi mainitulla asetuksella perustetussa sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä ei enää säädetty viennin itserahoitukseen tarkoitetuista tuotantomaksuista, joten osaa suoritetuista maksuista ei käytetty viennin rahoitukseen vaan se tuotti etua Euroopan unionille. Saint Louis Sucren mukaan unionille oli 30.6.2006 mennessä kertynyt 5 669 000 kiintiösokeritonin varasto, joka oli kirjanpidossa vietävänä ylijäämänä ja joka oli viemättä, eikä näistä määristä ollut maksettu kyseiseen ajankohtaan mennessä mitään vientitukea, joten se pitää tällä perusteella esittämänsä palautusvaatimusta perusteltuna.
- 28 Tässä asiayhteydessä tribunal de grande instance de Nanterre on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 ja 8 kohtaa, sovellettuna kyseisen asetuksen johdanto-osan 9 ja 11 perustelukappaleen ja 8.5.2008 annetun tuomion Zuckerfabrik Jülich ym. (C-5/06 ja C-23/06–C-36/06, EU:C:2008:260) ja 27.9.2012 annetun tuomion Zuckerfabrik Jülich ym. (C-113/10, C-147/10 ja C-234/10, EU:C:2012:591) valossa, ja perusteettoman edun kieltoa, suhteellisuutta ja elinkeinovapautta koskevia yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita tulkittava siten, että sokerintuottajalla on oikeus saada palautetuiksi tuotantomaksut, jotka on 30.6.2006 vielä varastoituihin olleista kiintiösokerimääristä maksettu, kun tuotantomaksujärjestelmää ei jatkettu kyseisen päivän jälkeen asetuksella N:o 318/2006?
- 2) a) Jos edelliseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, onko tuottajille palautettavien maksujen määrän perustuttava pelkästään 30.6.2006 varastossa olleisiin sokeritonneihin?
- b) Jos edelliseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, onko sokeritonniin, jotka ovat maksujen palauttamisen perustana, perustuttava yhteisön sokerivarastojen muutoksiin ajanjaksona 1.7.2001–30.6.2006?

- 3) Voiko palautettavan maksun laskenta perustua pätevästi siihen, että toiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettavassa vastauksessa huomioon otettu sokerivarasto kerrotaan [sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä markkinointivuosina 2001/2002–2005/2006] todettujen 'keskimääräisten tappioiden' painotetulla keskiarvolla, vai onko palautettava maksu laskettava eri tavalla ja millä tavoin se on laskettava?
- 4) Jos edellisiin kysymyksiin vastataan myöntävästi, onko asetus N:o 164/2007 pätemätön?"

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

- 29 Ranskan hallitus väittää aluksi, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät kysymykset on jätettävä tutkimatta, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat seuraavista syistä.
- 30 Sen mielestä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ensinnäkään ole ilmoittanut syitä, joilla ennakkoratkaisupyynnön esittäminen voitaisiin perustella, ja se on tyytynyt toteamaan, että unionin säädöksen tulkinnasta on erimielisyyttä. Kyseinen tuomioistuin on todellisuudessa tyytynyt esittämään unionin tuomioistuimelle kysymykset, jotka pääasian kantaja on sille ehdottanut.
- 31 Ranskan hallitus toteaa toiseksi, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen määrittelemä tosiseikasto ei mahdollista sen selvittämistä, ovatko kysymykset tarpeen pääasian ratkaisemiseksi.
- 32 Ranskan hallituksen mukaan on selvää, että unionin tuomioistuimen annettua 8.5.2008 tuomion Zuckerfabrik Jülich ym. (C-5/06 ja C-23/06–C-36/06, EU:C:2008:260), 27.9.2012 tuomion Zuckerfabrik Jülich ym. (C-113/10, C-147/10 ja C-234/10, EU:C:2012:591) ja 6.10.2008 määräyksen SAFBA (C-175/07–C-184/07, EU:C:2008:543), joilla julistettiin pätemättömiksi komission asetukset, joiden nojalla kansalliset viranomaiset olivat perineet sokerintuottajilta tuotantomaksuja, komissio toteutti kyseisten tuomioiden ja kyseisen määräyksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet antamalla asetuksen N:o 1193/2009 ja neuvosto puolestaan toteutti ne antamalla asetuksen N:o 1360/2013. Ranskan hallituksen mukaan asetukseen N:o 1360/2013 perustuvat palautukset toteutettiin kuitenkin sokerintuottajien hyväksi vasta huhtikuussa 2015 eli sen jälkeen, kun tämä ennakkoratkaisupyynnö oli esitetty 22.1.2015. Niinpä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole voinut tehdä päätelmiä, jotka tällaisesta palautuksesta johtuvat sen käsiteltävänä olevalle kanteelle, eikä se etenkään ole voinut selvittää, oliko kyseisestä palautuksesta seurannut, että kanne oli menettänyt kohteensa.
- 33 Ranskan hallitus väittää kolmanneksi, ettei ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ole selittänyt sitä, miksi se pohtii, onko asetus N:o 164/2007 pätevä, eikä myöskään sitä, miksi sen mielestä mainitun asetuksen ja pääasian välillä on yhteys.
- 34 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämällä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeussäännön tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (tuomio 11.11.2015, Pujante Rivera, C-422/14, EU:C:2015:743, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 35 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee selvästi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 ja 8 kohdan tulkintaa sekä tarvittaessa asetuksen N:o 164/2007 pätevyyttä lausuakseen sen pätevyydestä, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat kieltäytyneet palauttamasta Saint Louis Sucrelle 30.6.2006 vielä varastoituina olleista kiintiösokerimääristä maksettuja tuotantomaksuja, kun tuotantomaksujärjestelmää ei kyseisen ajankohdan jälkeen jatkettu asetuksella N:o 318/2006.
- 36 Siltä osin kuin on erityisesti kyse neljänestä ennakkoratkaisukysymyksestä, joka koskee asetuksen N:o 164/2007 pätevyyttä, Saint Louis Sucre on kirjallisissa huomautuksissaan vedonnut kyseisen asetuksen pätemättömyyteen, kun Belgian hallitus puolestaan on pitänyt sitä pätevänä, ja komissio taas on todennut, ettei mainittuun kysymykseen ole tarpeen vastata, koska unionin tuomioistuin on julistanut kyseisen asetuksen pätemättömäksi 27.9.2012 antamassaan tuomiossa Zuckerfabrik Jülich ym. (C-113/10, C-147/10 ja C-234/10, EU:C:2012:591). Myöhemmin vastauksessaan unionin tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen Belgian hallitus ja komissio ovat katsoneet, että unionin tuomioistuimen olisi tulkittava neljättä kysymystä siten, että se koskee asetuksen N:o 1360/2013 pätevyyttä. Ranskan hallitus on omaksunut saman kannan mutta suhtautuu yleisemmin varauksellisesti tämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamiseen. Myös Saint Louis Sucre on vastannut tämän suuntaisesti, kuitenkin sillä varauksella, että jos viimeksi mainittu asetus julistetaan pätemättömäksi, tämä ei saa vaikuttaa palautuksiin, jotka jo on tuottajille myönnetty kyseisen asetuksen nojalla.
- 37 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että – kuten tämän tuomion 22 kohdasta ilmenee – asetuksella N:o 1360/2013 on markkinointivuotta 2005/2006 koskevien sokerialan tuotantomaksujen osalta korvattu asetus N:o 164/2007 taannehtivin vaikutuksin 23.2.2007 alkaen.
- 38 Niinpä neljännen ennakkoratkaisukysymyksen on katsottava koskevan asetuksen N:o 1360/2013 pätevyyttä.
- 39 Edellä esitetystä seuraa, että koko ennakkoratkaisupyyntö on otettava tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 40 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 ja 8 kohtaa tulkittava siten, että siinä myönnetään sokerintuottajalle oikeus saada palautetuiksi tuotantomaksut, jotka 30.6.2006 vielä varastoituina olleista A- ja B-kiintiön mukaisista sokerimääristä on maksettu, kun tuotantomaksujärjestelmää ei kyseisen ajankohdan jälkeen jatkettu asetuksella N:o 318/2006.
- 41 Tämän ensimmäisen kysymyksen taustalla on Saint Louis Sucren vaatimus, jolla se pääasiallisesti vaatii tuotantomaksunsa laskemista uudelleen markkinointivuodelta 2005/2006 sillä perusteella, että yhteisössä kyseisen markkinointivuoden lopussa olleet A- ja B-kiintiöiden mukaiset sokerivarastot eivät johtaneet menoihin, jotka olisivat liittyneet näiden varastojen myyntiin.
- 42 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettiin, että ennen markkinointivuoden 2005/2006 päättymistä oli todettava kumulatiivisesti markkinointivuosien 2001/2002–2005/2006 osalta vietävä ylijäämä, joka vahvistettaisiin toisaalta A- ja B-sokerin, A- ja B-isoglukoosin ja A- ja B-inuliinisiirapin lopullisen tuotannon ja toisaalta yhteisön sisäiseen kulutukseen myydyin sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin lopullisen määrän perusteella.

- 43 Asetuksen N:o 314/2002 6 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin se oli muutettuna asetuksella N:o 1140/2003, säädettiin, että kyseisen vietävän ylijäämän laskemiseksi yhteisössä kulutettavaksi myyty sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappimäärä vahvistettaisiin näiden elintarvikkeiden yhteenlaskettujen määrien perusteella, jotka oli varastoitu markkinointivuoden alussa, oli tuotettu A- ja B-kiintiöissä, oli tuotu sellaisenaan ja sisältyivät tuotuihin jalosteisiin, ja kyseisestä yhteenlasketusta määrästä vähennettäisiin samojen elintarvikkeiden määrät, jotka oli viety sellaisenaan, sisältyivät vietyihin jalosteisiin, oli varastoitu markkinointivuoden lopussa tai olivat olleet tuotantotukitodistusten kohteena.
- 44 Niinpä markkinointivuoden 2005/2006 lopussa varastoituina olleiden sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappimäärien jättäminen huomiotta markkinointivuosi 2001/2002–2005/2006 koskevan vietävän ylijäämän laskemisessa olisi vastoin sekä asetuksen N:o 314/2002 6 artiklan 4 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1140/2003, jossa säädetään nimenomaisesti näiden varastoitujen määrien ottamisesta huomioon, että asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 kohdan a alakohtaa, jossa myös viitataan vietävään eikä vietyyn ylijäämään; vietävä ylijäämä kattaa välttämättä – kuten muun muassa viimeksi mainitun asetuksen johdanto-osan 15 perustelukappaleesta ilmenee – varastoituina olevien kaltaiset määrät, jotka ovat markkinoilla kyseessä olevan markkinointivuoden päätyessä.
- 45 Lisäksi – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 77 kohdassa – se, että markkinointivuosien 2001/2002–2005/2006 osalta edelleen viitataan ”ennakoituun” kokonaistappioon asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 ja 3 kohdassa tehtäväksi säädetyn tarkistuksen jälkeenkin, merkitsee, että tappio ei ehkä ole vielä syntynyt kokonaisuudessaan. Unionin tuomioistuin on sitä paitsi katsonut, että ennakoidun kokonaistappion laskentamenetelmän tarkoituksena on joka tapauksessa määrittää tulevaisuuteen suuntautuen ja sopimukseen perustuen tappiot, jotka johtuvat yhteisön tuotantoylijäämien kaupaksi saattamisesta (tuomio 8.5.2008, Zuckerfabrik Jülich ym., C-5/06 ja C-23/06–C-36/06, EU:C:2008:260, 43 kohta).
- 46 Lisäksi on korostettava, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 82 kohdassa, että asetuksella N:o 318/2006 perustetun sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn uudistuksella ei sen laajuudesta huolimatta lopetettu vientitukien järjestelmää, kuten mainitun asetuksen 32 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee.
- 47 Asetuksella N:o 1260/2001 markkinointivuosiksi 2001/2002–2005/2006 perustetun sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn ja tämän saman yhteisen markkinajärjestelyn, sellaisena kuin se oli markkinointivuodesta 2006/2007 alkaen uudistettuna asetuksella N:o 318/2006, välillä oli siis päällekkäisyyttä.
- 48 Niinpä asetuksen N:o 958/2006 nojalla järjestettiin valkoisen sokerin vientiä koskeva pysyvä tarjouskilpailu vientitukien vahvistamiseksi markkinointivuodeksi 2006/2007.
- 49 Tuottajilla ollut mahdollisuus viedä varastoitua sokeria vientituilla ei siis päättynyt markkinointivuoden 2005/2006 viimeisenä päivänä.
- 50 Lopuksi on huomattava, että asetuksen N:o 318/2006 16 artiklan 1 kohdalla otettiin vasta markkinointivuodesta 2007/2008 alkaen käyttöön tuotantomaksu, jolla oli asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleen mukaisesti tarkoitus rahoittaa sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä aiheutuneita menoja eikä rahoittaa kokonaisuudessaan, kuten asetuksella N:o 1260/2001 säädetyllä tuotantomaksulla, yhteisön tuotannon ja sen kulutuksen välisestä suhteesta johtuneiden ylijäämien myyntikustannuksia.
- 51 Nyt käsiteltävässä asiassa voidaan muistuttaa, että asetuksen N:o 900/2007 nojalla järjestettiin valkoisen sokerin vientiä koskeva pysyvä tarjouskilpailu vientitukien vahvistamiseksi markkinointivuoden 2007/2008 loppuun saakka.

- 52 On siis katsottava, että – kun otetaan huomioon, että unionin lainsäätäjällä on maatalouden alalla laaja harkintavalta, joka perustuu siihen, että sille on SEUT 40–SEUT 43 artiklassa annettu poliittisluonteisia tehtäviä, ja että valvoessaan toimenpiteen laillisuutta tuomioistuimen on näin ollen tutkittava ainoastaan, sisältyykö kyseessä olevaan toimenpiteeseen ilmeinen virhe, onko harkintavaltaa käytetty väärin tai onko kyseessä oleva viranomaisen selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat (tuomio 14.3.2013, Agrargenossenschaft Neuzelle, C-545/11, EU:C:2013:169, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) – neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä virhettä, käyttänyt väärin harkintavaltaa tai ylittänyt selvästi harkintavaltansa rajoja sääätessään, että markkinointivuoden 2005/2006 osalta tämän vuoden päättyessä olemassa oleva vietävä ylijäämä otettaisiin huomioon ja että siihen sisältyisi välttämättä markkinointivuoden päättyessä varastoituina olleet sokerimäärät.
- 53 Siltä osin kuin kyse on Saint Louis Sucren istunnossa esittämästä argumentista, jonka mukaan markkinointivuoden 2006/2007 yhteydessä myönnettyt vientituet rahoitettiin määrillä, jotka perittiin kyseisenä vuonna sokeriyrityksille myönnettyistä sokerin lisäkiintiöistä asetuksen N:o 318/2006 8 artiklan mukaisesti, on todettava, että kyseessä oli vapaaehtoinen yritysten itsensä pyynnöstä toteutettu kiintiöiden jakaminen ja että joka tapauksessa on niin, ettei asiakirja-aineistosta ilmene millään tavalla, ettei täten perittyjä määriä olisi käytetty kyseisiin lisäkiintiöihin liittyneiden kustannusten kattamiseen vaan kyseisten vientitukien rahoittamiseen.
- 54 Ensimmäiseen kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että asetuksen N:o 1260/2001 15 artiklan 2 ja 8 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä myönnetä sokerintuottajalle oikeutta saada palautetuiksi tuotantomaksuja, jotka 30.6.2006 vielä varastoituina olleista A- ja B-kiintiön mukaisista sokerimääristä on maksettu, kun tuotantomaksujärjestelmää ei kyseisen ajankohdan jälkeen jatkettu asetuksella N:o 318/2006.

Toinen ja kolmas kysymys

- 55 Kun ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus otetaan huomioon, toiseen ja kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Neljäs kysymys

- 56 Ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa asetuksen N:o 1360/2013 pätevyteen.

Oikeudenkäyntikulut

- 57 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19.6.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 2 ja 8 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä myönnetä sokerintuottajalle oikeutta saada palautetuiksi tuotantomaksuja, jotka 30.6.2006 vielä varastoituina olleista A- ja B-kiintiön mukaisista sokerimääristä on maksettu, kun tuotantomaksujärjestelmää ei kyseisen ajankohdan jälkeen jatkettu sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20.2.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 318/2006.**

- 2) Ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka voisi vaikuttaa sokerialan tuotantomaksujen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2001/2002, 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006, lisämaksun kertoimen laskemisen vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2001/2002 ja 2004/2005 sekä sokerinvalmistajien sokerijuurikkaan myyjille tuotantomaksujen enimmäismäärän ja näiden tuotantomaksujen välisen erotuksen vuoksi maksaman määrän vahvistamisesta markkinointivuosiksi 2002/2003, 2003/2004 ja 2005/2006 2.12.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1360/2013 pätevyteen.

Allekirjoitukset